

Sevgili Arif Bey;

Evet, bugün geldiğimiz noktada kağıt üzerinde seçimi kaybetmiş olduğumuz doğru..

Ama hayatta her zaman "doğru" olarak karşımıza çıkanlar saf ve duru bir gerçekliğin yansıması olmuyor maalesef..

Kaybetmek bu sonuç için, bir akıl tutulmasının, aynaya vuran renklerin iç içe geçmiş, birbirine karışmış, silikleşmiş ve anlamını yitirmiş halinin bir aksi sadece..

Kayıp mı ettik? Bence hayır..

Önseçimden birkaç gün önce cep telefonum çaldığında, aslında benim için böyle bir sürecin başlayacağı aklımın ucundan bile geçmiyordu.. Telefonun ucundaki ses tanıdık, bildik ve sıcak bir sestti.. Fahrettin abi (Fahrettin Filiz) tüm içtenliği ve dostluğuyla halimi ve hatırımı sorduktan sonra, bana akşam aday tanıtım toplantısı olduğunu ve gelip gelemeyeceğimi soruyordu. Akabinde aslında seni aday tanıtım toplantısına davet etmek için aradım fakat yeterli aday sayımız yok diyordu.. Durum ne kadar trajikti.. İzmir Barosunun saygın ve onurlu geçmişinin yaratılmasında, O'nun ülkenin en değerli kurumlarından bir olmasında imzası bulunan Çağdaş Avukatlar Grubu seçime katılacak aday bulma sıkıntısı yaşıyordu..

Fahrettin Abi, ayrıca telefonda, o gün için, yönetim kurulu listesinde, halihazırda, yedi adayımızın olduğunu ve yürütme olarak teatide bulduklarını, genç arkadaşlarımızdan aday olmaları için teklif götürebilecekleri birkaç ismi düşündüklerini ve beni bu nedenle de aradığını söylüyordu.. Yani bana yönetim için aday olmayı düşünür müsün diye soruyordu.. İnanılmaz heyecanlanmış, mutlu olmuş ve onur duymuştum.. Aslında içten içe bir o kadar da şaşkınlık içerisindeydim.. Bugüne kadar avukatlık mesleğine, hak, özgürlük, eşitlik, demokrasi ve hukuk mücadelesine yıllarını vermiş onca ablalarımız, ağabeylerimiz, üstatlarımız dururken bize kadar mı geldi bu "iş" demiştim kendi kendime.. Henüz ben yürünecek upuzun bir yolun başında yeni bir avukattım diye düşünürken; yasal olarak meslekte beş yılı doldurmam gerektiğini ve aslında ruhsatımı Aralık 2003 tarihinde aldığımı anımsamıştım.. Üzgün bir şekilde; abi ben henüz beş yılımı doldurmadım dedim.. Akabinde biraz daha konuştuk ve telefonu kapattık..

Büroya ulaştığımda öğlen vaktiydi, içeri girdim çalışma masama oturdum. Avukatlık ruhsatıma bakmak aklıma geldi ve birden; gördüğüm tarih beni oldukça şaşırttı. Ruhsat tarihi olarak 23 Eylül 2003 yazıyordu. Evet, ruhsatımı Aralık 2003 tarihinde almıştım ancak ruhsat tarihi Eylül 2003'tü. Yani bu da Seçim tarihi olan 19 Ekim 2008'de beş yıllık avukat olacağım anlamına geliyordu.

Şimdi iş, bu noktada bir karar vermeye gelmişti. Evet mi diyecektim yoksa böyle kalacak ve hiç aramayacak mıydım Fahrettin Abiyi.. Gençtim, tecrübesizdim. Altından kalkabilir miyim, üstesinden gelebilir miyim bu kadar ağır bir sorumluluğun diye uzun uzun düşündüm.. Mahcup da olabilirdim.. Uzunca bir düşünme evresinden sonra önemli olanın üzerinde ortaklaşılabilir düşünceler ve ilkeler ışığında samimi bir şekilde çalışmak ve dürüstçe çaba sarf etmek olduğuna karar verdikten sonra başkan ve yönetim kurulu adaylarının kimler olduğunu öğrenmeye karar verdim..

İşte Arif Bey ne yalan söyleyeyim (ki bu benim eksikliğimdir) o gün öğrendim başkan adayımızın sizin olduğunuzu ve o ana kadar belli olan diğer yedi yönetim kurulu adayı arkadaşlarımda isimlerini..

Arif Ali Cangı... Bu ismin genç ve idealleri olan bir avukat olarak bende çok olumlu, temiz ve duru bir yansıması vardı.. O güne kadar sizinle hiç oturup sohbet etmişliğimiz yoktu. Ne adliye kantininde ne de başka bir mekanda sıcak ve demli bir çay eşliğinde hayatımıza işlerimize, ailelerimize dair konuşmalar yapmamıştık hiç.. Ben sizi, sizinle iş üzerinden bir araya geldiğimiz İşkenceyi Önleme Grubundan, ÇHD'den, İnsan Hakları Merkezi'nden, sizin baro çalışmalarınızdan, çevre davalarınızdan, hak ve hukuk mücadelesinizden saygın bir avukat, dürüst ve ilkeli bir hukuk adamı ve aynı özellikleri kişiliğiyle de birleştirmiş güzel bir insan olarak tanıyordum..

Ve Yönetim Kurulu adayları.. Arkadaşlarımdı.. Birlikte ezilenden, güçsüz olandan, en temel insani hakları gasbedilenden yana birlikte durduğumuz, birlikte mücadele ettiğimiz

meslektaştan öte dostlarımdı.. Hepsi birbirinden değerli, insani kişilikleri avukat kimliklerinden çok ama çok önce gelen müstesna kişiliklerdi..

Neden olmasın dı.. Neden birlikte çalışmayalım dı.. Ne kadar çok ve ne kadar güzel şey başarılabilirdi hep birlikte.. Disiplindeki, denetlemedeki dostlarla, delegasyondaki üstatlarla.. Aradım Fahrettin Abiyi ve Abi yıl sorunum yokmuş eğer uygun görürseniz büyük bir onurla aday olarak görev almak isterim dedim ve böylece bir aylık zorlu ama bir o kadar da umut veren maraton da başlamış oldu..

Çalışmaya başladık.. Çalıştıkça birbirimizi daha iyi tanıdık.. Hiçbirimizin diğer Grupların birçoğunda olduğundan farklı olarak kişisel hırslarının, kariyer kaygılarının olmadığını samimi, dürüst, mülayim, mütevazi insanlar olduğunu bir kez daha gördük.. Şuna canı yürekten inanıyorum ki birlikte aynı Grup içerisinde yer aldığımız arkadaşlarımızdan biri bize: "senin yerine listede ben yer almak istiyorum; senden daha çok çalışabileceğime, daha güzelini yapabileceğime inanıyorum" dese, seve seve ve aynı hırsla çalışmaya devam etmek üzere çekilmeye hazırдық.. Çünkü biz bir Gruptuk, bir aileydik ve bir amaç uğruna bir araya gelmiştik..

Çalıştık.. Birçok çalışma alanı tespit ettik. Forumlar düzenledik.. Tüm çalışmalarımızda ve özellikle forumlarımızda tonlamasını açıkça ortaya koyduğumuz gibi yine eşitsizliğe, adaletsizliğe karşıydık. Gücsüz olanın, sömürülenin yanındaydık.. Gündemimiz Patron avukatlar değildi. Eleğini eleyip duvara asanlar, bir kast sistemi yaratıp kendileri senyör diğerlerini serf olarak görmek isteyenler hiç değildi.. İşsiz avukatlar, sigortalı, işçi avukatlar, geçimini yoğunlukla CMK avukatlığı yaparak kazanmak zorunda olan meslektaşlardı çalışma eksenimiz. Bunu yaparken de derdimiz pragmatist kaygılar değildi çünkü bizler de aynı sorunları yaşıyorduk..

Bu ekseninde birçok arkadaşımıza; özellikle genç arkadaşımıza ulaştık.. Ve biliyorum ki bu arkadaşların sandığa yansıyan tercihlerinin hemen hemen hepsi bilinçli ve sağduyulu tercihler oldu..

Seçim bittiğinde, sonuçlar yavaş yavaş belli olmaya başladığında dışarıda göz yaşlarını tutamayan ve benim ilk defa CMK formumuzda gördüğüm genç arkadaşlar vardı.. Sorarım o gözyaşları ne içindi? Hırs için mi? Kariyer için mi? Vb.. Hayır.. Hiçbiri içindi.. O göz yaşları o kadar saf, temiz, tertemizdi ki, inanca dair, umuda dair, iyiliğe ve güzelliğe dair ne varsa onun içindi..

Peki o göz yaşları 1138 oydan daha fazlası etmez mi? Kayıp mı ettik biz şimdi..

Hayır tabi ki.. Bu süreçte eğer o saf, tertemiz gözyaşlarını dökmüş olan bir tek kişi bile kazanabildiysek bence biz kazandık.. Çağdaş Grup kazandı..

Ben sandıktan çıkan genç oylarda ve o gözyaşlarında inancı gördüm; umudu gördüm.. Bitti denilen Çağdaş Grubun yeniden var olduğunu gördüm.. Arkadaşlığı, dostluğu, samimiyeti, dürüstlüğü gördüm..

Teşekkürler Arif Bey.. Bana başkan adayınız nasıl, ben pek tanımıyorum diye soran, Çağdaş Gruba nispeten uzak, genç meslektaşlara hem mesleki kişiliği hem de insani kişiliği anlamında çok dürüst, çalışkan, özverili bir kişidir; kendisini maddi kaygılardan uzak hak ve hukuk mücadelesine adanmış bir kişidir; sorunları çözmek, gerçek bir hukukçu duruşu sergilemek konusunda, başkan adayları içerisinde, en samimi olacak, hatta bunun için bedel ödemeye, kendi deyişiyle "hapse girmeye hazır olacak" kişidir demek, bunu büyük bir vicdan rahatlığıyla diyebilmek şansını bana verdiğiniz için..

Ve tabii ki tüm arkadaşlarıma teşekkürler.. Bitti denilen yerde Çağdaş Grubun bitmediğini, ilkeleri olan, duruşu olan, samimi olan, kolektif çalışabilen, koskocaman bir Grup olduğunu, her şeyden önemlisi umut olduğunu gösterdiğimiz için.. Kayıp mı ettik.. Hiç de değil.. Biz kazandık.. İnanıcı kazandık.. Umudu kazandık..

Sizinle çalışmak; birlikte aynı listede yer almak çok büyük bir onurdu..

Her şey asıl şimdi yeniden başlıyor...

Av. Özgür Yılmaz